palju riisutud wara sáált. — Mörtsukate palk oli aga wõllasammas.

Mõistlik maeapidaja.

Sagedaste tuleb see ette, et inimeste wäljaspidiste kombede pääle waadetakse ja nende järele kohut mõistetakse, aga päris mõte ja tegu ometi tähelepanemata jäetakse. Eks see ole suur rumalus? Sellepärast on see ka näha olnud ja ei ole mite arwa sündinud, et üks inimene, kes teab, kui pahaks arwatud saab, aga ometi hääd sõdant rindus kannab.

Kord tuliwad kaks meest paganate jauks raha korjama, ühte rikka peresse, kus rentnik sees elas, kedast n'ad eemalt juba oma sulasega taplewad nägiwad. Nende mõte oli kohe, et nende siia tulemine üsna ilmaasjata on olnud, sest et niisugune kuri inimene neile ometi midagist andma ei saada. Et n'ad aga kord juba tulnud oliwad, tahtsiwad kord oma õnne siiski katsuda, ja astusiwad sellepärast rentniku juure ning paniwad oma palwed temale ette. See kutsus neid lahkeste tuppa, kus n'ad wäga ilusaste wastuwõetud saiwad. Kui wõõrad oma juttu oliwad lõpetanud, läks rentnik kapi juure, wõttis sáált ühe kaunis suure raha rulli wälja ja andis nende kätte. Mehed tänasiwad ja läksiwad uksest wälja. Warsi tahtsiwad n'ad ometi näha saada, kui palju neile antud oli, mis nende arwamise järele küll' wähä pidi olema. Kuidas kukkusiwad nende silmad aga pärani, kui lahti tehes kuld imperiaalid nägiwad. Mehed arwasiwad et andmise juures wist eksitus on olnud ja rentnik mitte nenda palju anda 'pole tahtnud.

Et see neid küll rõõmustas, et nii palju oliwad saanud, ei tahtnud n'ad siiski seda raha omale pidada, waid põõrsiwad ümber, seda rentnikule tagasi wiia; sest n'ad teadsiwad, kui wäga kurb lugu see on, kui inimene mõnikord kogemata palju enam annab, kui ta tahtnud oleks, ning seelábi enesele kahju teeb. N'ad läksiwad tagasi ja palusiwad rentnikuga kokku saada, kes ka kohe tuli ja lahkeste